കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രവും പ്രസക്തിയും

(Malayalam)

Catholica Ennucholly Vazhthy Njayam
History & Relevance of the Catholicate
(Study)

Dr. M. Kurian Thomas

Copy Right : Reserved with the Author
First Published : Sept. 15, 2012
Copies : 1000
Published by : **Joice Thottackad**
Sophia Books
IInd Floor, Kandathil Bldg,
Thirunakkara, Kottayam-686001
Mob: 99471 20697
Cover Design,
Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam

Rs. 125.00

കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രവും പ്രസക്തിയും

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

സോഫിയാ ബുക്സ്
കോട്ടയം

ഡോ. എം കുര്യൻ തോമസ്

1964 ഡിസംബർ 25-ന് കോട്ടയം ജില്ലയിൽ അരീപ്പറമ്പ് മേലേടത്ത് ഫാ. എം. റ്റി. കുര്യൻ കത്തനാരുടേയും മറിയാമ്മയുടേയും പുത്രനായി ജനിച്ചു. ഫിസിക്സിൽ ബിരുദവും, ബിസിനസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും, മാർക്കറ്റിംഗ് മാനേജ്മെന്റിൽ ബിരുദാനന്തര ഡിപ്ലോമായും.

മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയുടെ സ്കൂൾ ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ സ്വത്വബോധത്തെപ്പറ്റി ഡോ. എം. ആർ. രാഘവവാര്യരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിന് 2008-ൽ ഡോക്ടറേറ്റ്.

1990 മുതൽ അഡ്വർടൈസിംഗ് ബിസിനസിൽ. നൂറിലധികം ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ സംവിധാനം ചെയ്തു.

2000-ൽ മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* എഡിറ്റു ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ *ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം*, കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശന്റെ *കൊളംബ് യാത്ര*, പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ *എഴുത്തുകൾ*, പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമന്റെ *സഭാജീവിത നാൾവഴി* തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് അടിക്കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കി. നൂറ്റമ്പതോളം ചരിത്ര ലേഖനങ്ങളുടെ കർത്താവ്.

ഇതര കൃതികൾ: *നസ്രാണി പഠനങ്ങൾ* (2006), *മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ്* (2008), *കർമ്മശേഷിയുടെ കാതൽ* (2008), *പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ* (2011), *The Indian Way of Christanity* (2012), *കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ: വ്യക്തിയും സംഭാവനകളും* (2012).

ഭാര്യ: ജയ. *മക്കൾ*: കുറിയാക്കോസ്, യാക്കോബ്

വിലാസം:
പി. ബി. നമ്പർ 64
കോട്ടയം – 686001
drmkurianthomas@gmail.com

“ഞാൻ പഴയ ചാണ്ടിയായി മാറിയാലും സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി കഴിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഒരു നായയെപ്പോലെ ഞാൻ മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി അടരാടും.

മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തീറെഴുതാനും അബ്ദൽ മശിഹായുടെ പട്ടത്വം പാഴാണെന്നു സമ്മതിക്കാനും ഞാൻ തയ്യാറില്ല. എന്റെ Conviction-ന് എതിരായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.”

– അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ്

ദൈവത്തെയും സഭയെയും സർവ്വ സൃഷ്ടികളെയും
സ്നേഹിക്കാൻ ജീവിതംകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചത്
ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയാണ്.
മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകത്തെയും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ
ത്തെയും വിലമതിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും
ചെയ്ത, തന്റെ അവസാനനാളുകളിൽ രോഗത്തെയും
ശാരീരിക പ്രയാസങ്ങളെയും മറന്ന് മലങ്കരസഭാ
ഏകീകരണത്തിനുവേണ്ടി അക്ഷീണം പ്രവർത്തിക്കുകയും
മലങ്കരയിൽ ശാശ്വത സമാധാനത്തിനായി
അത്യധികം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്ത,
കാതോലിക്കേറ്റ് സപ്തതി ആഘോഷങ്ങളുടെ
വിജയത്തിനു പിന്നിൽ നിർണ്ണായകപങ്കു വഹിച്ച
ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ
സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ
കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി ഉപഹാരമായി
ഈ ഗ്രന്ഥം സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടും കൂട്ടുകാരും

ഉള്ളടക്കം

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്	ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്	9
അവതാരിക	ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ	11
വാങ്മുഖം	ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്	20
ആമുഖ പഠനം	ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ	22

01. മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം
കാതോലിക്കേറ്റിനു മുമ്പ് 29
02. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി 35
03. തോമസ് പ്രഥമനോ ചതുർത്ഥനോ? 43
04 കാതോലിക്കാ എന്നു വിളിച്ചാൽ മുടക്കും! 45
05. റീത്ത് കാതോലിക്കാ - വെറും പ്രഹസനം 47
06. കാതോലിക്കാവാഴ്ചയ്ക്ക് നടപടിക്രമം ഉണ്ടാകണം 56
07. കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനസംയോജനം 63
08. അനന്യം ഈ അഭിഷേകം 69
09. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വവും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും 72
10. മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ 79
11. മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം മുതൽ സഭാ ഭരണഘടന വരെ 84
12. അധമബോധത്തിന്റെ സ്വയംപ്രതിഷ്ഠ 94
13. *ബാവാ*യെപ്പറ്റി അല്പം 108
14. *കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ഞായം* 112
15. ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച വിടവാങ്ങൽ 117
16. *തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ* 119
17. ജൂബിലിക്കാലം 122
18. ശതാബ്ദി കഴിഞ്ഞു. ഇനി? 145

ഭാഗം രണ്ട്

01 കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ചില വസ്തുതകൾ
ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് 154
02 കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽ ഭടന്മാരായിത്തീരാം
തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് 159
03 കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം: 1912 സെപ്റ്റംബർ 15
വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ 161
04 മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസക്തി
ഫാ.ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട് 165

05 The Malankara Church:Historical Self - Understanding and Identity Some Ecumenical Considerations
Fr. Dr. K. M. George 169
06 കാതോലിക്കേറ്റ്: സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം
ഫാ. ഡോ. റ്റി. ഐ. വർഗീസ് 181
07 സഭാതലവന്മാരുടെ സ്ഥാനനാമങ്ങൾ
വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ 199
08 വി. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ
വിപിൻ കെ. വർഗീസ് 206
09 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ നടന്നത്
കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനമോ?
വിപിൻ കെ. വർഗ്ഗീസ് 213
10 മലങ്കരയിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാർ
(സ്ഥാനാരോഹണം, നിര്യാണം എന്ന ക്രമത്തിൽ) 218

ഭാഗം മൂന്ന്

01 മലങ്കരമഹാജനസഭ മഫ്രിയാന സ്ഥാന തീരുമാനം 221
02 ഒരു കത്ത് - കോനാട്ട് മാത്തൻ മൽപാൻ 222
03 പൌരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം 224
04 കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനവും അനുബന്ധ സംഭവങ്ങളും
ഇടവഴിക്കൽ മാർ സേവേറിയോസ് 230
05 പ. അബ്ദേദ് മ്ശീഹാ ബാവായുടെ ആഗമനവും ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ വാഴ്ചയും
കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ 232
06 അബ്ദേദ് മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ രണ്ടു കല്പനകൾ 237
07 രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം 244
08 കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു ആശംസകൾ 246
09 മൂന്നാം കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം 249
10 ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു 269
11 അഞ്ചാം കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം 280
12 പുതിയ കാതോലിക്കാ അഭിഷിക്തനായി;
ഇന്ന് അഞ്ച് മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കും 283
13 ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ സ്ഥാനമേറ്റു 289
14 മഹാ ഇടയനായി പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ സ്ഥാനമേറ്റു 296
15 1958-ലെ സഭാ ഏകീകരണ കല്പനകൾ 300

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സംസ്ഥാപനത്തിന്റെ ശതാബ്ദിയാഘോഷത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന സുവർണ നിമിഷമാണ്. 2009-ൽ സമാരംഭിച്ച കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദിയാഘോഷങ്ങൾ 2012 നവംബർ 25-ന് സമാപിക്കുകയാണ്.

മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് അനവധി പഠനങ്ങൾ ചരിത്രകാരന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇതിനോടകം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പഠനങ്ങളിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നത് മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ സ്വത്വദർശനമാണ്. ചരിത്രത്തെ സമീപിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർ പുലർത്തിവരുന്ന സമീപനങ്ങളിലെ രീതിശാസ്ത്രപരമായ പിശകുകൾ തിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപന-പുനഃസ്ഥാപന വാദമുഖങ്ങളുയർത്തി സഭയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മുഖം തമസ്കരിക്കുന്ന സമീപത്തിനുള്ള പുനർവായനയാണ് ശാസ്ത്രീയമായി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ളത്.

അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടോളം വിവിധതരത്തിൽ മലങ്കരയിലേക്ക് സംക്രമിച്ച അധിനിവേശങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ധീരതയും പുലർത്തിയ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വനിർണയമാണ് ഈ സംസ്ഥാപനത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത്. അധിനിവേശവിരുദ്ധ ചരിത്രസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം പുനർരചിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

മാർത്തോമ്മായുടെ പൈതൃകമുള്ള മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ കല്പനയുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രനിർണയം ആവശ്യമുണ്ടോ? ചോദ്യം പ്രസക്തമല്ലേ? പാശ്ചാത്യ അധിനിവേശം നസ്രാണികളുടെ അഹംബോധത്തെ തകർത്തതിനാൽ സ്വത്വബോധ നിർമ്മിതിയിലുള്ള ചരിത്രത്തെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയി.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സംസ്ഥാപനം നസ്രാണിയുടെ സ്വത്വബോധത്തിന്റെയും സ്വയംനിർണയാവകാശത്തിന്റയും തദ്ദേശീയതയുടെയും പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ചരിത്രവിശലകനങ്ങളും വിവരണങ്ങളും വളർന്നുവരണം. നസ്രാണി സമൂഹത്തിന്റെ അധിനിവേശവിരുദ്ധ സ്വത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും പുതുതലമുറയെ ബോധിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമാണ് ചരിത്രകാരന്മാർക്കും യുവഗവേഷകർക്കുമുള്ളത്.

സംസ്കാരികമായി തദ്ദേശീയവും ഭരണപരമായി സ്വയംഭരണസ്വാതന്ത്ര്യവും ആദ്ധ്യാത്മികമായി പൗരസ്ത്യസ്വഭാവവും സാമുദായികമായി സൗഹാർദവും ദേശീയ സംസ്കൃതിയും പുലർത്തിയ മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ സ്വത്വ പുനർനിർണ്ണയ ശ്രമമാണ് ഈ സമാഹാരം.

കാതോലിക്കേറ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള നസ്രാണി സ്വത്വബോധം ചരിത്ര രീതിശാസ്ത്രത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഈ പഠനം സോഫിയാ ബുക്സ് സ്വാഭിമാനം കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി ഉപഹാരമായി ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നു. ചർച്ചകൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും അന്വേഷണങ്ങൾക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രയോജനപ്രദമാകുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

സോഫിയാ ബുക്സിനു വേണ്ടി

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്
ഫാ. ഡോ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ്
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

സെപ്റ്റംബർ 15, 2012
കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി

അവതാരിക

രത്നങ്ങൾ പതിച്ച ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട വീണ ഒരു രാജാവിനു സമ്മാനമായി കിട്ടിയ അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാന പണ്ഡിതന്മാർ അത് എത്ര വിശേഷപ്പെട്ടതാണ് എന്ന് വർണ്ണിച്ച് പലതും ഗദ്യമായും പദ്യമായും രചിച്ചു. അത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനത്ത് കാഴ്ചവസ്തുവായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. വർഷം തോറും ആ വീണയെ സാക്ഷിയാക്കി മഹാസമ്മേളനങ്ങളും നടത്തി. ഒരു ദിവസം ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി ധൈര്യമായി രാജസന്നിധിയിൽ കടന്നുവന്ന് രാജാവിനോട് ഒരാഗ്രഹം അറിയിച്ചു. ആ വീണയെടുത്ത് വായിക്കുന്നത് ഒന്നു കേൾക്കണം എന്ന്. വീണയെപ്പറ്റി പ്രകരണങ്ങൾ നടത്തിയ ആസ്ഥാന പണ്ഡിതന്മാരോടും, മഹാസമ്മേളനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച നടത്തിപ്പുകാരോടും രാജാവ് പറഞ്ഞു, കുട്ടിയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ. പക്ഷെ, അവരിലാർക്കും അതെടുത്ത് വായിക്കുവാനറിയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു ദശാസന്ധിയിൽ, മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റും ആയിരിക്കുന്നോ എന്ന സംശയം ഇവിടത്തെ ഇളംതലമുറയ്ക്കുണ്ടായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പുരാതനവും, ശ്ലൈഹികവും, സ്വതന്ത്രവും, സ്വയശീർഷകവും, ദേശീയവും, എന്നൊക്കെ വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന കാതോലിക്കേറ്റിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദിവേളയിൽ വല്ലതും ഉണ്ടാകും എന്ന് ആശിച്ചവർ അനവധി ഉണ്ട്. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ചരിത്രവഴികളെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി ഒരു പഠനം നടത്തി, അതിന്റെ പ്രസക്തി സഭാജീവിതത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം എങ്ങനെയെല്ലാം എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമം നടന്നതായി അറിവില്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇപ്രകാരമൊരു സ്വതന്ത്ര അന്വേഷണം നടത്തിയ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണ്ണായക വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര ദേശീയ സഭയുടെ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ, സാക്ഷ്യജീവിതത്തിൽ, നിലനിൽപിനായുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് ചരിത്രവിജയം കുറിക്കുവാൻ ആ സംഭവത്തിനു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് പിൽക്കാല ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേ സംഭവത്തിന് വികല നിറവും, വികടഭാവവും നൽകാൻ ചില ശ്രമങ്ങൾ ഇന്നും നടക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, 1912-ൽ ആണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഉണ്ടായതെന്ന് ചിലരും, 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ സാമന്ത മഫ്രിയാനേറ്റ് ആയി മലങ്കര

മാർത്തൊാമ്മൻ പൈതൃകത്തെ ചുരുക്കിക്കളഞ്ഞുവെന്ന് മറ്റു ചിലരും വിളിച്ചുകൂവുന്നു. ഇതോടൊപ്പം, 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം, ഒരു "പുനഃസ്ഥാപന"മാണോ, "സ്ഥാപന"മാണോയെന്ന ചർച്ചയും സജീവമാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ചരിത്രവസ്തുതകളുടെയും ഭാവി സാധ്യതകളുടെയും ഒരു പരിചിന്തനത്തിന് പ്രസക്തി ഏറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

1. 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം: ചരിത്ര വസ്തുതകളും പ്രാധാന്യവും

ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ നിലനിൽക്കുന്നതും, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ, സുവിശേഷസാക്ഷ്യ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളതുമായ പുരാതന സഭയാണ് മലങ്കരസഭ. പുരാതന റോമൻ, പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യങ്ങൾക്ക് പുറത്തായിരുന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവ സമൂഹമെന്ന നിലയിൽ, സ്വതന്ത്രവും തദ്ദേശീയവുമായ ഒരു സഭാവ്യക്തിത്വം ആ സഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദരും, യഹൂദസങ്കര വിഭാഗങ്ങളും, ദ്രാവിഡരും, ആര്യഗണങ്ങളും, ഗോത്രവിഭാഗങ്ങളും, അനാര്യജാതിക്കാരും ഒക്കെ ഈ മാർത്തോമ്മൻ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം പകർന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ, റോമൻ, പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളുമായി ഈ സഭാസമൂഹത്തിന് സൗഹൃദബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു തദ്ദേശീയീകൃത ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരമാണ്, പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്. പോർച്ചുഗീസ് ആധിപത്യത്തിന്റെ മറവിൽ, പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടോടെ മലങ്കരസഭയെ റോമൻ സഭയുടെ കീഴിലും ലത്തീൻ സഭാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ തടവിലും ആക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ശക്തമായി. അതിനെതിരെയുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ പോരാട്ടം തുടർച്ചയായ മൂന്നു വിദേശ സഭാധിപത്യശ്രമങ്ങളോടുള്ള പോരാട്ടമായി പരിണമിച്ചു. ആദ്യം റോമൻ സഭയോട്, പിന്നീട് ആംഗ്ലിക്കൻ നവീകരണത്തോട്, പിന്നീട് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാ മേലധികാരത്തോട്. "സഹായ" ഹസ്തങ്ങൾ ധൃതരാഷ്ട്രാലിംഗനമായി മാറിയപ്പോൾ കുതറിമാറുവാനുള്ള മൂന്നു സംഭവങ്ങൾക്ക് ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ***ഒന്നാമത്തേത്***, 1653-ലെ കൂനൻകുരിശുസത്യം അഥവാ ഭാരതചരിത്രത്തിൽ വിദേശാധിപത്യത്തിനെതിരെ ഒരു ജനത ഒന്നിച്ചു നടത്തിയ ആദ്യ പ്രക്ഷോഭം; ***രണ്ടാമത്തേത്,*** 1830-ലെ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസും പടിയോലയും അഥവാ പാശ്ചാത്യ നവീകരണ വിശ്വാസ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു പൗരസ്ത്യ സഭാസമൂഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനം; ***മൂന്നാമത്തേത്,*** 1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽകോടതി വിധിയിലൂടെ മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവിയെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്നതും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ

അധികാര കൈകടത്തലിനെതിരെ പരോക്ഷമായ ഒരു പ്രഖ്യാപനം (യഥാർത്ഥത്തിൽ, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പിന്തുണയിൽ തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനെതിരെ കൊടുത്ത സെമിനാരി കേസിന്റെ അന്തിമവിധിയാണിത്). ആയതിൻപ്രകാരം, (അന്ത്യോഖ്യാ) പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കര സഭയുടെ മേൽ ലൗകിക ഭരണാധികാരം ഇല്ലെന്നും, മലങ്കരയിൽ ലൗകികവും ആത്മീയവുമായ ഭരണാധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനാലും ജനങ്ങളാലും സ്വീകാര്യനായ നാട്ടുകാരനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതേയവസരത്തിൽ, പാത്രിയർക്കീസന്മാർ മലങ്കരസഭയുടെ മേൽ ലൗകികഭരണാധികാരവും നിയന്ത്രണങ്ങളും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യം നിലനിന്നിരുന്നു താനും.

മേല്പറഞ്ഞ റോയൽകോടതി വിധിയാണ് മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾക്ക് പരോക്ഷപ്രേരണയായത്. റോയൽ കോടതിവിധിയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് ലൗകികാധികാരം മലങ്കരസഭയുടെമേൽ അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നു വ്യക്തമായി. മെത്രാനെ വാഴിക്കുകയും മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അധികാരം വച്ചു വിലപേശുവാൻ അതോടെ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഒരുങ്ങിയ ചരിത്രമാണ് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസു മുതലുള്ള പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കുള്ളത്. ഇത്തരുണത്തിലാണ്, മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസുതന്നെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനമെങ്കിലും മലങ്കരയ്ക്ക് ലഭിക്കാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യം പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്താൻ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും മറ്റും ധൈര്യമുണ്ടായത് 1889 സെപ്റ്റംബർ 19-ാം തീയതി പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് കോനാട്ട് മല്പാന് അയച്ച കത്താണെന്നു തോന്നുന്നു (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 155). നേരത്തെ കോനാട്ടു മല്പാൻ ഒരു സംശയം ചോദിച്ച് എഴുതിയ കാര്യത്തിനു മറുപടിയാണ് ഈ കത്ത്. സംശയം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: പേർഷ്യയിൽ നിലവിൽ ഒരു മഫ്രിയാന ഇല്ലാതിരിക്കെ, ഒന്നാം തുബ്ദേനിൽ ബസേലിയോസ് എന്ന പേര് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടോ? അതിന് പത്രോസ് തൃതീയൻ മറുപടി എഴുതിയത്, ആ പേരിൽ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഒരാൾ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് പേര് ഓർക്കണം എന്നാണ്. ഇക്കാര്യം വച്ചുകൊണ്ട്, ആ സ്ഥാനം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രമേയം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ പാസാക്കുകയും അക്കാര്യം കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിച്ച് അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ “ആലോചിക്കട്ടെ” എന്ന മറുപടി കിട്ടി. അന്നുമുതൽ ഇടനിലക്കാർ

മുഖേനയും അല്ലാതെയും പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സജീവമായി. അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് 01-11-1903 ൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും, പൗലൂസ് ഈവാനിയോസിനും എഴുതിയപ്പോൾ, ഒരു മഫ്രിയാനയെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 246). 1904-ൽ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 72) പള്ളികളുടെ ഒരു നിവേദനം പാത്രിയർക്കീസിന് അയയ്ക്കുന്നുവെന്നും, പ്രസ്തുത നിവേദന പ്രകാരം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് മഫ്രിയാനാസ്ഥാനമോ റീശ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാസ്ഥാനമോ നൽകണമെന്ന് എഴുതിയെന്നും, ഇക്കാര്യത്തിൽ അന്തൂൺ എന്ന ശീമക്കാരന്റെ അനുകൂലമായ ഇടനിലയുണ്ടെന്നും, അല്പം പണം ചെലവാക്കേണ്ടി വന്നാലും അതു സാരമില്ല എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനും പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു.

1906-ൽ അട്ടിമറിയിലൂടെ അബ്ദുള്ളാ രണ്ടാമൻ, അബ്ദേദ് മശിഹായെ മാറ്റി പാത്രിയർക്കീസായെങ്കിലും 1909 ജനുവരി 13-ന് കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ അബ്ദേദ് മിശിഹായ്ക്ക് പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ട് എഴുതി. തീഗ്രീസിലെ നിന്നുപോയ മഫ്രിയാ സിംഹാസനത്തെ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ ഇന്നാട്ടുകാരനായ ഒരാളെ ആക്കണമെന്നുമായിരുന്നു കത്തിന്റെ മറ്റൊരു താല്പര്യം (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 73). (ഈ എഴുത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയെ മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉദ്ദേശിച്ച് ആയിരിക്കാൻ ഇടയില്ല, കാരണം അന്ന് തിരുമേനി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്നു. രോഗാവസ്ഥയിലും ആയിരുന്നു.). മലങ്കരയുടെമേൽ ലൗകിക അധികാരം ലക്ഷ്യംവച്ച അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയ്ക്ക് മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അക്കാര്യത്തിൽ എഴുത്തുകുത്തു നടത്തിയ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനെ മലങ്കരയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ബോംബെയിൽ വച്ചുതന്നെ ശാസിക്കയും ചെയ്തു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് 1909-ൽ മലങ്കര എത്തി 1911-ൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കുകയും ചെയ്തു. ശീമയിൽ അധികാരഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്ന അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മുടക്കിനെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞ് “Abdullah’s excommunication vain you and your followers blessed” (അബ്ദുള്ളയുടെ മുടക്ക് അസാധു; നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അനുഗാമികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ) എന്ന ടെലഗ്രാമും വിശദമായ ഒരു കല്പനയും മലങ്കരയ്ക്ക് അയച്ചു.

തുടർന്ന് നടന്ന എഴുത്തുകുത്തുകൾ വേഗം ഫലം കണ്ടു. മലങ്കരയെത്തിയ അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് 1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് നിരണത്തുവച്ച് മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിനെ മലങ്കരയിലെ പ്രഥമ കാതോലിക്കാ അഥവാ മഫ്രിയാനാ ആയിട്ട് വാഴിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ***കിഴക്കിന്റെയും ഇന്ത്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും കാതോലിക്കാ അതായത് മഫ്രിയാനായായി*** 1912 കന്നി മാസം 2-ാം തീയതി (1912 സെപ്റ്റംബർ 15) മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിനെ ബസേലിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ വാഴിച്ചതായി കല്പനകളിലൂടെയും പ്രഖ്യാപിച്ചു (1088 കന്നി 2, കുംഭം 8 തീയതികളിലെ കല്പനകൾ). ഒരു കാതോലിക്കാ നിര്യാണം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്ത് ഒരാളെ മലങ്കരയുള്ള മെത്രാന്മാർക്ക് വാഴിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുവാനും മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുവാനുമുള്ള സ്ഥാനമായിട്ടാണ് കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ മലങ്കരയിൽ ആവിഷ്ക്കരിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമായി പ്രസ്തുത കല്പനകളിൽ പറയുന്നു.

2. മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ്: സ്ഥാനസാധുതയും "സ്ഥാപന"മോ "പുനഃസ്ഥാപനമോ" എന്ന വാദകോലാഹലവും

1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ്, സാധുതയുള്ള സ്ഥാനമാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ പരമോന്നത കോടതിയായ സുപ്രീംകോടതി തന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിശകലനം നടത്തി തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിച്ചതാണ്. അസ്സന്നിഗ്ദമായ ഭാഷയിൽ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സാധുത അടിവരയിട്ടതായ പ്രസ്തുത പ്രഖ്യാപനത്തിലേക്ക് ഇവിടെ വീണ്ടും കടക്കുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല, 1958-ലെ സഭാസമാധാന രേഖകളും, 1964-ലെ കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുതന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തിന്റെ അംഗീകാര സാക്ഷ്യങ്ങളായി അവശേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ ഇതാ, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും കണ്ടു മോഹിച്ചുപോയതിന്റെ തെളിവായി മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നു വിഘടിച്ചവർ ആ സ്ഥാനനാമം അതിന്റെ ശോഭകെടുത്തി ഉപയോഗിക്കുവാനും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ("ശോഭ" എന്നുപറഞ്ഞാൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംശീർഷകത്വവുമാണ്). അതിലൊന്ന്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലും മറ്റത് റോമാപാപ്പായുടെ കീഴിലും.

എന്നാൽ 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് "പുനഃസ്ഥാപന"മാണോ, "സ്ഥാപന"മാണോ എന്ന ചർച്ച സമീപകാലത്ത് മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെ സജീവമാണ്.

1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, 1912-ൽ മലങ്കര ഉൾപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ഈ പദ പ്രയോഗം തന്നെ പല ഔദ്യോഗിക രേഖകളിലും മലങ്കരസഭ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് "പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു" എന്നുള്ള പദ പ്രയോഗം കൊണ്ട്, എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു എന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തന്നെ സ്ഥാപക, പൗരോഹിത്യ പൈതൃകമുള്ള പേർഷ്യയിൽ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭിച്ച് സെലൂക്യാ കേന്ദ്രമാക്കി കുറെക്കാലം നിലനിന്ന കാതോലിക്കേറ്റും, ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്ത്യോഖ്യായുടെ കീഴിൽ തിഗ്രീസ് കേന്ദ്രമാക്കി പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കുറേക്കാലം നിലനിന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് അഥവാ മഫ്രിയാനേറ്റും ഒരു തുടർച്ചയും പൂർത്തീകരണവും മലങ്കരയിൽ പ്രാപിച്ചുവെന്ന അർത്ഥത്തിൽ, 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയും. തിഗ്രീസ് കേന്ദ്രമാക്കി നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് അഥവാ മഫ്രിയാനേറ്റിന്റെ സ്ഥാനനാമം "ബസേലിയോസ്" എന്നായിരുന്നു. അതേ സ്ഥാനനാമം മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന് ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടും, ഈ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് കോനാട്ടു മല്പാനും മറ്റും പാത്രിയർക്കീസുമാരുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും, അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയിൽ "നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ സാധിച്ചുതരേണ്ടത് യുക്തവും ന്യായവുമാകുന്നുവല്ലോ" എന്നു സൂചിപ്പിച്ചതിനാലും ഒരു പുനഃസ്ഥാപന ചിന്ത നിഷേധിക്കാവുന്നതല്ല.

"പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട"താണെങ്കിൽ അതിന് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വിധേയത്വത്തിൽ ഒരു കീഴ്സ്ഥാനമേ ആകുവാൻ തരമുള്ളൂ എന്ന എതിർവാദത്തെ എങ്ങനെ അതിജീവിക്കും? ഒന്നാമത്, ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കഫർത്തൂത്താ ഉടമ്പടിപ്രകാരം, തിഗ്രീസിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഭരണാധികാരവ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്. രണ്ടാമത്, 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് സംബന്ധമായി പാത്രിയർക്കീസ് പുറപ്പെടുവിച്ച രണ്ടു കല്പനകളിലും യാതൊരുവിധ വിധേയത്വ വ്യവസ്ഥകളോ കീഴ്സ്ഥാന സൂചനയോ ഇല്ല. മൂന്നാമത്, 1912-ലെ കാതോലിക്കാസ്ഥാന ക്രമീകരണം, ഇന്ത്യയിലെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്കാണെന്ന് അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഇൻഡ്യയിലെ പുരാതന പൗരോഹിത്യ, ശ്ലൈഹിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയായിട്ടാണെന്നും ആയത് ആർക്കും കീഴിലല്ലായിരുന്നുവെന്നും വ്യക്തം.

നാലാമത്, പഴയ പേർഷ്യൻ പ്രദേശത്ത് ഒരു കൽദായ പാത്രിയർക്കേറ്റ് നിലവിലുള്ളതിനാൽ, പേർഷ്യയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ അസാധ്യം എന്ന വാദം യുക്തിരഹിതവും, ബലഹീനവുമാണ്. വിശ്വാസ വ്യതിചലനം സംഭവിച്ച സ്ഥാനങ്ങളെയല്ലല്ലോ സഭയുടെ മുഖ്യധാരയുടെ തുടർച്ചയായിട്ട് ആരും വീക്ഷിക്കുന്നത്. അഞ്ചാമത്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി സംസർഗ്ഗമുള്ളതും അതുമുഖേന ആകമാന ക്രൈസ്തവ പൈതൃകവുമായി ബന്ധം സൂക്ഷിക്കുന്നതുമായ ഒരു തുടർച്ചാസൂചനയാണ് 'പുനഃസ്ഥാപനം' നൽകുന്നത്. ആറാമത്, കൽക്കദോന്യേതര വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചതായ ഒരു സഭാസ്ഥാനമായ പേർഷ്യൻ മഫ്രിയാനേറ്റ് ഇൻഡ്യയിലെ മാർത്തോമ്മൻ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ പിന്തുടർച്ചയുടെ പശ്ചാത്തലമായിരിക്കുന്നത്, മലങ്കരസഭ റോമിന്റെ കീഴിൽ പുരാതനകാലം തൊട്ടേ ആയിരുന്നുവെന്ന റോമൻ വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാനും പര്യാപ്തമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, "തുടർച്ചയും, പൂർത്തീകരണവും" എന്നയർത്ഥത്തിൽ "പുനഃസ്ഥാപന"ത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നിടത്ത്, ഒരു "കീഴ്സ്ഥാന" അപകർഷതയ്ക്ക് ഒരു കാര്യവുമില്ല.

എന്നാൽ, അന്ത്യോഖ്യൻ മലങ്കരബന്ധത്തിന്റെ കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ടും, മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയശീർഷകത്വവും ഭാവിയിലേക്ക് നൽകുന്ന സാധ്യതകൾ കണക്കിലെടുത്തും, 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരത്തെ ചരിത്ര ദശാസന്ധിയിലെ ഒരു പുതിയ കാൽവയ്പ്പ് എന്നവിധത്തിൽ അതിന് മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് "സ്ഥാപനം" എന്നു വാദിക്കുന്നതിനും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. "സ്ഥാപനം" എന്നു പറയുമ്പോൾ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും "പുതിയ" ഒരാരംഭം എന്നും "തനിമ"യുള്ള ഒരു സംഭവവികാസം എന്നുമാണല്ലോ സൂചന. "സ്ഥാപന" വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഒന്നാമത്, മലങ്കരയിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ സംവിധാനത്തിന് അധ്യക്ഷൻ എന്നനിലയിൽ കാതോലിക്കായ്ക്ക് മലങ്കരയിൽ പ്രസക്തി കണ്ടെത്തി. രണ്ടാമത്, മലങ്കരയിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലുള്ള ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ പിന്തുടർച്ചയോടൊപ്പം, ആകമാന സഭയിൽ സ്വീകാര്യത നേടിയിട്ടുള്ള "കാതോലിക്കാ" സ്ഥാപനത്തെയും ചേർത്ത് സഭയുടെ സ്വയംശീർഷകത്വത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. മൂന്നാമത്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റുമായി കൂട്ടായ്മയുള്ളതും സ്വതന്ത്രവും ആയ സഭാസംവിധാനത്തെ 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കി. 1912-ലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യം അതിന് മുമ്പ് നടന്ന എഴുത്തുകുത്തുകളുടെ പ്രസക്തി തന്നെ ഇല്ലാതാക്കിയതുകൊണ്ടാണ്, തിഗ്രീസിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് അഥവാ മഫ്രിയാനേറ്റ് മലങ്കരയിൽ

“പുനഃസ്ഥാപിച്ചു”വെന്ന സൂചനപോലും അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനകളിൽ ഒഴിവാക്കിയത്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു “കീഴ്സ്ഥാന” സാധ്യത ഒഴിവാക്കിയ ഒരു ***പുനഃസ്ഥാപനവും,*** പുരാതനമായ ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയുടെ പുതിയ സാധ്യതകളുൾക്കൊള്ളിച്ച അധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിന്റെ ***സ്ഥാപനവും*** ആയിട്ട് 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരത്തെ കാണുവാൻ കഴിയും. ഒരു കാരണവശാലും, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ പൈതൃകവും സഭാസ്വത്വവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന “മലങ്കര മെത്രാൻ” സ്ഥാനത്തിന് എന്തെങ്കിലും കുറവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല ഒരു “മഫ്രിയാനാ” സ്ഥാനം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു “കാതോലിക്കാ” സ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെടേണ്ടി വന്നത്. മലങ്കര മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാൻ മറ്റ് മെത്രാന്മാർക്ക് പട്ടംകൊടുക്കുന്ന പാരമ്പര്യം പണ്ടേ ഉള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട്, അതുവരെയും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു പൗരോഹിത്യനൽവരം കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാനം കൊണ്ടുണ്ടായി എന്നുപറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതുപോലെ, ഹൂദായകാനോൻ പ്രകാരം “മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക്” മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുവാനും അധികാരമുണ്ട് (അദ്ധ്യായം 3 ഖണ്ഡിക 1). അപ്പോൾ, കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മലങ്കരസഭ ആഗ്രഹിച്ചത്, ഇടക്കാലത്ത് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാര ദുർമ്മോഹത്തിന് ബലിയാടായി, ഉള്ള കൃപാവരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നിയന്ത്രണം ഏൽക്കേണ്ടിവന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്ന്, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സമ്മതത്തോടെ തന്നെ ഒരു മാറ്റം പ്രാപിക്കുവാനാണ് എന്ന് വ്യക്തം. ആഗ്രഹിച്ച കാലത്തേക്കാൾ, ശുഭകരമായ ഒരു പരിസമാപ്തിയിലേക്കാണ് 1912-ലെ സാഹചര്യം കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചതും, ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയും, പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയും, മലങ്കരസഭയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വിശാല കൂട്ടായ്മയിൽ സ്വതന്ത്രമായ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടതും എന്നു മാത്രം പറയട്ടെ.

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ “കാതോലിക്ക എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ഞായം: പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രവും പ്രസക്തിയും” എന്ന ലേഖന സമാഹാരത്തിന് അല്പം വ്യത്യസ്ത ശൈലിയിലുള്ള ഒരവതാരിക എഴുതാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തന്നെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്, ഇതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും, രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ചരിത്രപാഠങ്ങളും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മാത്രമാണ്. അവയെ സൗഹൃദ ചർച്ചകൾക്ക് വിഷയമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ‘ബാവാ’ എന്ന അഭിസംബോധന അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നും, ‘തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ’ എന്ന സ്ഥാനനാമം പുനഃസ്ഥാപി

ക്കണമെന്നും ഒക്കെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും, ചിലരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും നടപടികളെയും വിവരക്കേടായും, അസംബന്ധമായും വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. രണ്ടാമത്, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി അതിന്റെ സ്ഥാനനാമത്തിലും, അടയാള ചിഹ്നത്തിലും, അംശവസ്ത്രത്തിലും ഒതുങ്ങുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് ഗൗരവതരമായ ഒരു പഠനം നടത്താമായിരുന്ന അവസരം വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയില്ല എന്നതിന്റെ ഒരു പരോക്ഷ സന്ദേശം ഈ ഗ്രന്ഥം നൽകുന്നുവെന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോട് യോജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ
(പ്രിൻസിപ്പാൾ, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി)

ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി,
സെപ്റ്റംബർ 15, 2012

വാങ്മുഖം

ഇന്ത്യയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഒരു ശതാബ്ദം പിന്നിടുന്ന 2012-ൽ, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി, സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ, നടപടിക്രമം, ചരിത്രം, വളർച്ച, കാനോനിക പിൻബലം, അപരന്മാർ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് ഈ ലേഖകൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പഠനങ്ങൾ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിലാക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചത് ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ ആണ്. അതനുസരിച്ചാണ് 2002 മുതൽ 2012 വരെ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ സമാഹരിച്ചത്.

ഈ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഏറ്റെടുത്തു. കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദിക്ക് സോഫിയാ ബുക്സിന്റെ ഉപഹാരമായി *കാതോലിക്ക എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ഞായം* എന്ന ഈ കാതോലിക്കേറ്റ് പഠനങ്ങളുടെ സമാഹാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. *ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാ*കളിലെ പദപ്രയോഗമാണ് ഗ്രന്ഥനാമമായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. അനേക അപൂർവ്വ രേഖകളും പ്രൗഢ പഠനങ്ങളും സമാഹരിച്ച് ഈ കൃതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഇതിനെ ഒരു മികച്ച പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥമാക്കി മാറ്റിയതിനു പിന്നിൽ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിലെ പ്രസാധകനല്ല, ഗവേഷകനാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്.

2002-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് നവതിക്ക്, *മലങ്കരസഭാ മാസിക*യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി* എന്നതാണ് ഈ പഠന പരമ്പരയിൽ ആദ്യത്തേത്. ഈ ലേഖനമെഴുതാൻ നിർദ്ദേശിച്ചത് *മലങ്കരസഭാ മാസിക*യുടെ ചീഫ് എഡിറ്ററായിരുന്ന ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ആണ്. ഇപ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായ അദ്ദേഹം തന്നെ ഈ കൃതിക്ക് പ്രൗഢഗംഭീരവും പണ്ഡിതോചിതവുമായ അവതാരിക എഴുതി എന്നത് സന്തോഷപ്രദമാണ്. ഇത്തരമൊരു ഗ്രന്ഥം എന്ന ആശയം മുന്നോട്ടുവെച്ച ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ തന്നെ ഇതിനൊരു സമഗ്ര പഠനവും തയാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിവിധ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കായി എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ അവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ക്രമത്തിലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവ നവീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ ചില ആശയങ്ങളിലും നിഗമനങ്ങളിലും ആവർത്തനം ദർശിച്ചേക്കാം.

ഈ പഠനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ അനേകരുടെ കൈത്താങ്ങലുണ്ട്. അവർക്കെല്ലാം, വിശിഷ്യ വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴയ്ക്കും ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയോ, അതിന്റെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലമോ അറിയാതെ *ശതാബ്ദി സ്മാരകമായി* അതിനെ പേരുമാറ്റി ഇല്ലായ്മ

ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അപരന്മാരെ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും ഇതൊരു പാഠ്യാരംഭ പുസ്തകമായിരിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

'വായിക്കുക, എഴുതുക, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക' എന്നു കല്പിക്കുകയും, അതിനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിത്തന്ന് ഈ ലേഖകനെ ഈ സരണിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കിഴക്കിന്റെ മഹാനായ കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് അതിന്റെ രണ്ടാം ശതകത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പുതിയൊരു ദർശനം ആവശ്യമുണ്ട് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അനേകമുണ്ട്. അവർക്ക് ഇതൊരു അടിസ്ഥാന രേഖയാകുമെങ്കിൽ ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം സാർത്ഥകമാകും.

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

സെപ്റ്റംബർ 15, 2012
കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി

ആമുഖ പഠനം

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നവചരിത്ര വിശകലനം

ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃക സിദ്ധാന്തം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് അധിനിവേശ വിരുദ്ധ ചരിത്രമാണ്. മലങ്കരയിലെ നസ്രാണി പൈതൃക വഴികൾ വിളംബരം ചെയ്യുന്നത് നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും സ്വത്വദർശനവുമാണ്.

മലങ്കരയിൽ പ്രചാരം നേടിയ സഭാചരിത്രങ്ങളിൽ വിസ്മൃതമായത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും സാഹിത്യപരവുമായ വിശകലനങ്ങളാണ്. ചരിത്രത്തെ സാഹിത്യത്തിലും സാഹിത്യത്തെ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലും അപഗ്രഥിക്കുന്ന നവചരിത്ര വിശകലന സമ്പ്രദായങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണ് ആവിർഭവിച്ചത്. ചരിത്രം നിരവധി ബോധതലങ്ങളിൽ രൂപീകൃതമാകേണ്ട സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിർമ്മിതിയാണ്. ചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും, രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായ സന്ദർഭങ്ങളുടെ അപഗ്രഥനം അവഗണിക്കപ്പെട്ട പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ചരിത്രത്തെ പുനർ വായിക്കുന്നതാണ് 'നവചരിത്രം.'

ഇതിലെ വിശകലനം ചരിത്രസ്രോതസ്സുകൾ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതല്ല. സംസ്കാരം, സാഹിത്യം, സാമൂഹിക ജീവിതം, രാഷ്ട്രീയാവസ്ഥ തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യ വിജ്ഞാന വിശകലനമാണ്. സഭാ അധികാരികളുടെയും അധികാരശ്രേണി സ്ഥാപനത്തിന്റെയും വിവരണങ്ങളിൽ ചരിത്രം പരിമിതപ്പെട്ടതിനാൽ തിരസ്കൃത ജനതയുടെ പോരാട്ട ചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെപോയ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നവചരിത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യത ശക്തിപ്പെടുന്നത്. ജീർണ്ണിച്ച അധികാര ഘടനകളോടും അധീശത്വ സമവാക്യങ്ങളോടും ഏറ്റുമുട്ടി വളർത്തിയെടുത്ത അധിനിവേശ വിരുദ്ധ പോരാട്ടങ്ങളുടെ വിശകലനമാണ് മലങ്കര സഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഇനിയും രൂപപ്പെടുത്തുവാനുള്ളത്.

അധിനിവേശത്തെ ചെറുത്ത മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വദർശന ചരിത്രത്തിന് 400 വർഷത്തിലധികം പഴക്കമുണ്ട്. വിദേശ അധിനിവേശ വിരുദ്ധ പോരാട്ടങ്ങളുടെ പ്രാരംഭം പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവു മുതലാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വിവിധ കാലങ്ങളിലുണ്ടായ അധിനി

വേശ സംക്രമണത്തെ അനുകൂലിച്ച മിഷണറി രചനകൾ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ പോരാട്ടത്തെ സഭാചരിത്രത്തിലൂടെ വിസ്മൃതമാക്കി.

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വദർശനത്തിന്റെ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും സഭാപരവുമായ പോരാട്ടങ്ങളുടെ തുടർച്ച ചരിത്രത്തിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ കണ്ടെത്തലാണ് പുനർനിർണ്ണയങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുന്നത്.

കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ സ്വത്വബോധം സാംസ്കാരിക ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായി ഗവേഷണം നടത്തിയ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് 'മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വം' പുനർ നിർണ്ണയിക്കുന്ന പഠനങ്ങളാണ് 'കാതോലിക്കാ എന്ന് ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം' എന്ന കൃതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാതോലിക്കേറ്റ് നവതി മുതൽ ശതാബ്ദി വരെ (2002–2012) പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ വിളംബരം ചെയ്യുന്നത് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വനിർണ്ണയവും സ്വയംശീർഷകത്വ വിശകലനങ്ങളുമാണ്.

മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ദേശീയത, സ്വയംശീർഷകത്വം, ചരിത്ര പിന്തുടർച്ച എന്നിവ 'കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സാർവ്വത്രികത'യുടെ പ്രതീകമാണ്. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ അധിനിവേശ പോരാട്ടങ്ങളുടെ സ്വത്വബോധം മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പതിനഞ്ചു നൂറ്റാണ്ട് മലങ്കര നസ്രാണികൾ പരിരക്ഷിച്ച പവിത്രമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും തനിമയുമാണ് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ റോമൻ കത്തോലിക്കർ പിടിച്ചെടുത്തു. ഇതിനെ പ്രതിരോധിച്ച് 54 വർഷത്തോളം ദേശീയതയ്ക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമായി മലങ്കര നസ്രാണികൾ പോരാടി. ഇത് 1653-ൽ നടന്ന കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിലൂടെ ദേശീയ സ്വത്വത്തിലേക്ക് വളർന്നു. മലങ്കര നസ്രാണികൾ തോമാ അർക്കദിയാക്കോനെ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയപ്പോൾ മലങ്കരയിൽ തദ്ദേശീയ മെത്രാന്മാരുടെ ശ്രേണിക്രമം ഉണ്ടായി. ഇവർ ആരുടെയും കീഴ്സ്ഥാനികളല്ലായിരുന്നു. 'മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായിരുന്ന് മലങ്കര സഭയെ ഭരിക്കുകയും പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കുകയും' ചെയ്തു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലാണ് വാണിരുന്നത്. മലങ്കരയിലെ ഒന്നാം

കാതോലിക്കാ മുതൽ 'ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം' എന്ന സംജ്ഞ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി എം. കുര്യൻ തോമസ് പറയുന്നു. മലങ്കരസഭയെ നയിച്ച പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരും (-1599) മലങ്കര മെത്രാന്മാരും (1653-1815) 'മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം' എന്നു ഉപയോഗിച്ചതായുള്ള കണ്ടെത്തൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ വിശാലത വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

'കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം' എന്നത് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ എട്ടാം കാനോനായിലെ ഉദ്ധരണിയാണ്. 'കാതോലിക്കാ' എന്നതിന് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് കാനോനായിൽ 'സാർവ്വത്രിക പിതാവ്' എന്നർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നസ്രാണികൾ തലവനെ 'കാതോലിക്കാ' എന്നഭിസംബോധന ചെയ്തത് സ്വതന്ത്ര വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷണമാണ്. 1498-ൽ ആരംഭിച്ച പോർട്ടുഗീസ് യുഗത്തിന് മുമ്പ് മലങ്കരസഭയുടെ സ്വതന്ത്രമായ സ്വത്വം വളരെ ശക്തമായിരുന്നു. 'കാതോലിക്കായെ' വേദതലവനായി നസ്രാണികൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. നസ്രാണികൾ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മഹത്തരമെന്ന് കണ്ടത് റോമൻ കത്തോലിക്കരെ അസ്വസ്ഥമാക്കിയതിനാലാണ് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിൽ 'കാതോലിക്കാ' എന്ന വിശേഷണം ഭൂമിയിൽ റോമ്മാ പാപ്പായ്ക്കു മാത്രം ഉള്ളതെന്നാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. ഇനി അദ്ദേഹത്തെയല്ലാതെ മറ്റാരെയെങ്കിലും 'കാതോലിക്കാ' എന്ന് വിളിച്ചാൽ മുടക്കപ്പെടും' എന്നാണ് കാനോനായിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

വൈദേശിക അധിനിവേശങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായ മലങ്കരസഭ ദേശീയമായ സ്വത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും മലങ്കരയിൽ നിലനിർത്തിയിരുന്നുവെന്ന് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലെ വിവിധ കാനോനാകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അന്ത്യോഖ്യയോടും റോമിനോടും അധീശത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള 'കാതോലിക്കാമാർ' മലങ്കരയിൽ ഇപ്പോൾ ഉയർത്തുന്നത് ദേശീയതയോടും തദ്ദേശീയ സംസ്കാരങ്ങളോടുമുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി മലങ്കര നസ്രാണികൾ നട്ടുവളർത്തിയ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ വേരുകൾ തകർത്ത് വിദേശാധിനിവേശത്തെ ഇവർ സ്വയം ശിരസ്സാവഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഭാരതത്തിലെ തനതായ നസ്രാണി പൈതൃകത്തെ ത്യജിച്ച് പോപ്പിനോട് വിധേയത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചവരും അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന് സഭാസ്വാതന്ത്ര്യം തീറെഴുതിക്കൊടുത്ത വിഭാഗവും എങ്ങനെ തദ്ദേശീയ സംസ്കാരത്തിന്റെയും സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ഭാഗമായി തീരുമെന്ന് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് ചോദിക്കുന്നു. കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം ഒരു നിയോഗമായത് 'സ്വതന്ത്ര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ' വളർച്ചയോടെയാണ്.

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ദേശീയതയും സ്വത്വബോധവും നിറഞ്ഞ അധിനിവേശ വിരുദ്ധതയുടെ മുഖ്യപോരാട്ടങ്ങളായിരുന്നു കൂനൻകുരിശു സത്യവും കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനവും. വിദേശ ആധിപത്യങ്ങൾക്ക് എതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രം പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരം ഭിക്കുകയാണ്. വിദേശ കുടിയേറ്റങ്ങളും ആധിപത്യവും തദ്ദേശീയ ജീവി തത്തിനും സാക്ഷ്യത്തിനും വിഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിലും (സ്വാതന്ത്ര്യം അടിയറ വച്ചെങ്കിലും) നസ്രാണികൾ ധീരതയോടെ 1889-ലും 1900-ലും നടന്ന അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗ ത്തിൽ 'മലങ്കരയിൽ ഒരു മഫ്രിയാന സ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചതായി' രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതാണ് പിന്നീട് 1912-ൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് വഴിതെളിച്ചതെന്ന് എം. കുര്യൻ തോമസ് നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

"... അതിനാൽ 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം ഒന്നിന്റെയും ആരംഭമോ അവസാനമോ അല്ല. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശവും നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വനിർണ്ണയത്തിന്റെയും സ്വയംഭരണത്തിന്റെയും പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു. ..." അതിനാൽ ഇത് ഒരു സ്വതന്ത്ര കാതോലിക്കേറ്റായി. മലങ്കരയിൽ 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കേറ്റിന് നിയതരൂപം 1934-ലെ സഭാഭരണഘടനപ്രകാരം ലഭ്യ മായി.

1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് ഞായറാഴ്ച നിരണം വലിയപള്ളിയിൽ നട ന്നത് 'കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനമാണോ' 'പുനഃസ്ഥാപനമാണോ' എന്നും അത് 'കാതോലിക്കേറ്റാണോ' 'മഫ്രിയാനേറ്റാണോ' എന്നും ഇതൊന്നു മല്ല 'ആവിഷ്ക്കാരമെന്നും' 'സുപ്രധാന വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനാ രോഹണമെന്നും' ചരിത്രകാരന്മാർ വിധിയെഴുതുമ്പോൾ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് പറയുന്നു:

"1912-ൽ നടന്നത് മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിന്റെ കറുത്ത അധ്യായങ്ങ ളിൽ ഭാഗികമായി നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വയംശീർഷകത്വത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മിതി യായിരുന്നു. കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയോടെ മലങ്കരസഭ പൂർണ്ണമായും സ്വയംപര്യാപ്തത നേടി. പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്യമോ പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ ഏകാധിപത്യമോ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഇല്ല."

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ദേശീയതയും സ്വയശീർഷകത്വവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ചരിത്രപരമായ പിന്തുടർച്ചയുടെയും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ യുടെയും പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനമാണ്. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വ ബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തോമാവബോധമായിരുന്നു. ഈ നസ്രാണിത്വം മലങ്കരയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത് പൗരസ്ത്യ

കാതോലിക്കേറ്റിൽ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ 2012-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി നസ്രാണികളുടെ സ്വയംനിർണ്ണയത്തിന്റെയും സ്വയംഭരണ ത്തിന്റെയും സുദീർഘമായ പാതയിലെ പ്രധാന നാഴികക്കല്ലാണെന്ന് കുര്യൻ തോമസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മലങ്കരയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും സ്വയംഭരണത്തിന്റെയും ദേശീയതയുടെയും പൗരാണികത യുടെയും പ്രതീകമായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും സംയോ ജിപ്പിച്ചത് 1934-ലെ ഭരണഘടനയിലാണ്. അതോടെ പുരാതനമായ 'മാർ ത്തോമ്മാ സിംഹാസനം' ഒരാളിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി. 1995-ലും 2002-ലും ഉണ്ടായ സുപ്രീംകോടതി വിധികൾ ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെ ടുവാൻ കഴിയാത്തവിധം ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു. മലങ്കരയിലെ കാതോ ലിക്കേറ്റിന്റെ ഒരു ശതാബ്ദം പിന്നിടുമ്പോൾ സഭയിൽ സ്വതന്ത്രമായി വികസിച്ചു വളർന്ന കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ചരിത്രമാണ് വെളിപ്പെടുന്നത്. 1934-ലെ ഭരണഘടനയും 1958-ലെയും 1995-ലെയും സുപ്രീംകോടതി വിധികളും മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ മഹത്ത്വവും സമ്പൂർണ്ണമായ ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉറപ്പിക്കുന്നു.

സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം 2002 മാർച്ച് 20-ന് ജസ്റ്റീസ് വി. എസ്. മളീമഠിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പരുമലയിൽ നടന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷൻ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോ ലിക്കാ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണെന്നും തീരുമാനിക്കുകയും പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. 2002 ജൂലൈ 12-ന് സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ഈ മലങ്കര അസോ സിയേഷന്റെ തീരുമാനം അന്തിമമെന്നും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാനാവാത്ത താണെന്നും ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

മലങ്കരസഭയുടെ നസ്രാണി പാരമ്പര്യത്തിലെ സ്വത്വനിർണ്ണയത്തിൽ വിദേശ അധിനിവേശ സംസ്കാരത്തിലൂടെ വിസ്മൃതമാക്കപ്പെട്ട സ്വാത ന്ത്ര്യവും തനിമയും എല്ലാ മേഖലയിലും വീണ്ടെടുക്കപ്പെടണം. ഭരണ രംഗത്തും ആരാധനക്രമങ്ങളിലും വേദശാസ്ത്ര-സഭാശാസ്ത്ര വിശക ലനങ്ങളിലും മലങ്കരയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തനിമയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുതു ദർശനങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വളർത്തിയെടുക്കണം. പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളിൽ വികസിതമായ സേവനശുശ്രൂഷകളും പുനർരചിക്കപ്പെ ടണം. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ആഗോളീയതയിൽ പ്രകാശം പരത്തുന്നത് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വവും ദേശീയ തനിമയുമാകണം. അധി നിവേശ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിമോചന ദർശനമാണ് കാതോലി ക്കേറ്റിന്റെ സ്വത്വ നിർണ്ണയത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രമായി വളർന്നു വരേ ണ്ടത്. നവചരിത്ര ദർശനത്തിന്റെ അടിത്തറയും വിമോചനാത്മകതയാണ്.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിനെക്കുറിച്ച് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച വിപുലപ്പെടുന്നത് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വത്തിൽ സമന്വയിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വിമോചന ദർശനത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനും പ. കാതോലിക്കാബാവാമാരുടെ കബറടക്കത്തിനും നടപടിച്ചട്ടം ഉണ്ടാകണമെന്ന് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു: 'കാതോലിക്കാവാഴ്ച പഴയ കീഴ്‌വഴക്കപ്രകാരം നിരണം പള്ളിയിൽ നടത്തണം, മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ദേശീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണക്രമം പുനർരചിക്കണം, മലങ്കരസഭയുടെ ദേശീയ തനിമയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ പരമ്പരാഗത വേഷവിധാനവും, കാതോലിക്കായ്ക്ക് പ്രത്യേകമായ അംശവസ്ത്രവും ഉണ്ടാകണം. കാതോലിക്കായുടെ പേരിന് ഒപ്പം പൂർവ്വികമായ 'ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ' എന്ന സ്ഥാനനാമവും ചേർക്കണം, 'പരിശുദ്ധ പിതാവ്' എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യണം തുടങ്ങി നിരവധി നിർദ്ദേശങ്ങൾ പങ്കിടുന്നു. ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽപെട്ട നിയുക്ത കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നം, മലങ്കര അസോസിയേഷനിലെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംശവസ്ത്രം, വൈദികട്രസ്റ്റിക്കുള്ള അർക്കദിയാക്കോൻ സ്ഥാനം തുടങ്ങിയവ സഭ ഗൗരവമായി പരിഗണിച്ച് നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ കാതോലിക്കേറ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഇതര ദർശനങ്ങളും പ്രസക്തമാകുന്നു.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനം സംസ്ക്കാരവും സാമൂഹികവുമായ അവസ്ഥയാണ്. പാശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ പുനർവായനകൾക്ക് ഇനി പ്രസക്തി അധികമില്ല. ഇന്നത് 'അർക്കദിയാക്കോൻ, മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, കാതോലിക്കാ എന്ന രീതിയിൽ വളർന്ന മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനമാണ്. അതിനാൽ പുതിയ യുഗത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളിലും ആവശ്യമായ ക്രമപ്പെടുത്തലുകൾ ഉണ്ടാകണം. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വളർച്ചയുടെ പൂർണ്ണതയ്ക്ക് ഇത്തരം ബാഹ്യമായ അലങ്കാരങ്ങൾ അനിവാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ 'സാർവ്വത്രിക പിതാവ്', 'നസ്രാണികൾക്ക് ഒക്കെയും തലവൻ' എന്നീ അർത്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാതോലിക്കായെ 'ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കീസ്' എന്നു നാമമാറ്റം നടത്തണമെന്ന വാദത്തെ ശക്തമായി ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് എതിർക്കുന്നുണ്ട്.

'കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തിന്' അധിനിവേശ വിരുദ്ധതയും

ദേശീയവും ആഗോളവുമായ നസ്രാണി സ്വത്വവും ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് ഈ കൃതിയിൽ പുനർ നിർണ്ണയിക്കുന്നു. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ചരിത്രത്തെ പൊതു സമൂഹവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് സാമൂഹ്യചരിത്രത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന രീതിശാസ്ത്രമാണ് എം. കുര്യൻ തോമസിന്റേത്.

തലമുറകൾ പിന്നിട്ട വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമായി കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ സുസ്ഥിതി ഉറപ്പിച്ച് സുപ്രീംകോടതി വിധിയെഴുതിയിട്ടും, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്തും സ്വത്വവും പൊതുസമൂഹത്തിൽ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി തീർത്തതിന്റെ രാഷ്ട്രീയം മലങ്കര നസ്രാണികൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ നവചരിത്ര വിശകലനം വീണ്ടും വഴിതുറക്കുന്നു.

❑

1

മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം കാതോലിക്കേറ്റിനു മുമ്പ്

കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ഏറ്റവും തീവ്രമായ വികാരമായിരുന്നു മാർതോമ്മാ പൈതൃകം. പോർട്ടുഗീസ് കാലഘട്ടത്തിലെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ കടന്നുകയറ്റത്തിനെതിരെ ഏറ്റവും ശക്തമായ പ്രതിരോധം മലങ്കര നസ്രാണികൾ തീർത്തത്, മാർത്തോമ്മായുടെ 'മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും' (വിശ്വാസവും ജാതിയും) എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു.[1] ഈ പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് 1912 മുതൽ തന്നെ മലങ്കരയിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാർ 'മാർതോമ്മാ ശ്ളീഹായുടെ' സിംഹാസനം എന്ന സംജ്ഞ ഉപയോഗിച്ചുവന്നത്. മലങ്കരയിലെ ഒന്നും രണ്ടും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാരുടെ തലവാചകത്തിൽ 'മാർതോമ്മാ ശ്ളീഹായുടെ സിംഹാസനം' ഉപയോഗിച്ച രേഖകൾ ലഭ്യമാണ്.

എന്നാൽ അതിലും പിമ്പോട്ടു പോയാൽ മലങ്കരസഭയെ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഭരിച്ച മലങ്കര മെത്രാന്മാരും അതിനും മുമ്പ് സഭാദ്ധ്യക്ഷൻമാരായി വന്ന പേർഷ്യൻ മെത്രാൻമാരും മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ ഏതാനും ചിലതുമാത്രമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രതിവാദ്യവിഷയം.

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ആദ്യരേഖ എ.ഡി. 1301 ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വച്ച് ഒരു സഖറിയ ശെമ്മാശൻ പകർത്തിയെഴുതിയ കൽദായ സുറിയാനി വേദവായനക്കുറിപ്പു പുസ്തകമാണ്. വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ടി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ (Vat.Syr.22) കോലഫോൺ (പകർപ്പെഴുത്തു വിവരം)-ൽ അന്ന് ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി "ഞങ്ങളുടെ തലവനായ മാർ യാക്കോബ്, മാർ തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെയും (The holy see of Apostle Mar Thomas) ഇന്ത്യൻ സഭ മുഴുവന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷനും തലവനും" എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്[2] (റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തലവനായ മാർപ്പാപ്പാ "The Holy Roman See" എന്നുപയോഗിക്കുന്നതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുക).

1653-ൽ കൂനൻകുരിശു സത്യം മുതൽ 1815 വരെ മലങ്കര ഭരിച്ച

ഒൻപതു മെത്രാൻമാരുടെയും സ്ഥാനനാമം മാർത്തോമ്മാ എന്നായിരുന്നു. ഇവരിൽ മൂന്നു പേരുടെയെങ്കിലും സ്വന്തം പേര് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഈ സ്ഥാനനാമം മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമായി വേണം കണക്കാക്കാൻ.

വ്യക്തമായും "മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം" എന്നു പരാമർശിക്കുന്ന ലഭ്യമായ ആദ്യരേഖ 1817 വൃശ്ചികം രണ്ടിന് കിടങ്ങൻ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, പുന്നത്ര ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മൂന്നാമൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ "മലങ്കരയുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്താ" ആയി നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനാണ്. ഈ സ്താത്തിക്കോനിൽ തന്റെ സ്ഥാനനാമമായി മാർ പീലക്സീനോസ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത് "തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനമാകുന്ന മലങ്കരയുടെയും ഇന്ത്യ മുഴുവന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ ഗീവർഗീസ് എന്നു പേരുള്ള പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നാണ്.[3] സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ 1816 നവംബർ 24-ന് കാലം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് മാർ പീലക്സീനോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനമേറ്റിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പ് പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കണമെന്നുള്ള കേണൽ മൺറോയുടെ ആവശ്യം പരിഗണിക്കുന്നതിനുമായി മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള മാർ പീലക്സീനോസിന്റെ കൽപനയിൽ "തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നു മാത്രമായിരുന്നു തലവാചകം.[4] രണ്ടു വർഷത്തിന്റെ ഇടവേളയിലുള്ള ഈ കൽപനകളിലെ തലവാചകത്തിലെ വ്യത്യാസത്തിൽ നിന്ന് മനസിലാകുന്നത് ഇതിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ആക്ടിംഗ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹത്തെ 'മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനാക്കിയത്' എന്നാണ്.

അടുത്ത രേഖ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് നാലാമൻ, തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ കുത്തൂർ ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന് കൊ.വ. 1005 (എ.ഡി. 1830) മീനം 15-നു നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനാണ്. "ദൈവകൃപയാൽ ഇന്ത്യയുടെ അതൃത്തിയിലുള്ള മലയാളത്തിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെയും പെണ്ണാടുകളുടെയും ഇടയനും യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിന്റെ പിതാവും പരിശുദ്ധനും ഭാഗ്യവാനുമായ മാർ തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനാരൂഢനുമായിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പോസെന്ന ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ നാം....."[5] എന്നാണ് സ്താത്തിക്കോൻ ആരംഭിക്കുന്നത്.

മാർ ദീവന്നാസിയോസ് നാലാമന് 1840 കന്നി 1-നു അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ. ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കൽപ്പനയിൽ മലങ്കരസഭയെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. "പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലനായ മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസന ഇടവക"[6] എന്നാണ്.

1848-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധിപ്രകാരം മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസിയോസ് "പരിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം" എന്ന സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. തോമസ് അത്താനാസിയോസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ അദ്ദേഹം മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢനാണെന്നും പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുന്നത് ആ സിംഹാസനത്തിലേയ്ക്കാണെന്നും വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.[7] കൊല്ലവർഷം 1048 (1873) നു മുമ്പു തന്നെ അദ്ദേഹം കല്പനകളിൽ മലങ്കര സിംഹാസനം എന്നെഴുതുക പതിവായിരുന്നു എന്ന് തോമസ് അത്താനാസിയോസ് സെമിനാരിക്കേസിൽ മൊഴികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നവീകരണ സുറിയാനിക്കാർ (മാർത്തോമ്മാ സഭ) അവരുടെ സഭാതലവനെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത് "മലങ്കര ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ"[8] എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ അവരുടെ കല്പനകളുടെ തലവാചകം "മലങ്കര ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ .... മാർതോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നാണ്.

1846-ൽ മലങ്കരെ എത്തി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിനു അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുകയും 1848-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധി മൂലം ആ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോവുകയും ചെയ്ത അന്ത്യോഖ്യൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായിരുന്നു യുയാക്കിം മാർ കൂറീലോസ്. 1874-ൽ കാലം ചെയ്യുന്നതു വരെയും അദ്ദേഹം അധികാരമില്ലെങ്കിലും "മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നു ഭാവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഫോർട്ടുകൊച്ചി പള്ളിയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തബ്ലൈത്തായിൽ "ഇന്ത്യയിലെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ യുയാക്കീം കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈകളാൽ...."[9] എന്നു സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

1857-ൽ മലങ്കര സന്ദർശിച്ച യറുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദേദുനുഹറോ 1857 മീനം 13-നു റാക്കാട്ടുപള്ളി സന്ദർശിച്ചു. അതിന്റെ സ്മാരകമായി അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ വി. മദ്ബഹായിൽ സ്ഥാപിച്ച ശിലാരേഖയിൽ യുയാക്കിം കൂറിലോസിനെ "മലങ്കരയുള്ള മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന"[10] എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

"മോർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ കൂറിലോസ് യൂയാക്കിം" എന്ന് അറബിയിൽ മുദ്രണം ചെയ്ത ഒരു ചെറിയ മുദ്ര യുയാക്കിം മാർ കൂറിലോസിന് ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.[11]

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദിവന്നാസിയോസ് അഞ്ചാമനെ (1865–1909) പ്പറ്റി കടുത്ത അന്ത്യോഖ്യാ ഭക്തനായ ഇ.എം. ഫിലിപ്പ് "മാർ ദിവന്നാസിയോസ് അഞ്ചാമൻ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴ്ച ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു"[2] എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. 1889–ലെ റോയൽ കോടതി വിധിയിൽ അവസാനിച്ച നവീകരണക്കാരുമായുള്ള കേസിന്റെ പ്രധാന നടത്തിപ്പുകാരൻ എന്ന നിലയിൽ ലഭ്യമായ എല്ലാ രേഖകളും പരിശോധിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ച കൂർമബുദ്ധിയായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് കേവലം ആലങ്കാരികമായി ഈ പദപ്രയോഗം നടത്തിയെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇതുപോലെ തന്നെ വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായ്ക്കു മാത്രമേ സിംഹാസനമുള്ളൂ എന്ന വാദം നിരർത്ഥകമാണ്. മലങ്കരയിൽ മാത്രമല്ല ക്രൈസ്തവ ലോകത്തെ പല സഭകളും അവരുടെ തലവന്മാരുടെ സ്ഥാനപ്പേരിൽ "സിംഹാസനം" ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിൽപെടുന്ന കോപ്റ്റിക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ തലവൻ "അലക്സന്ത്ര്യായുടെ പോപ്പും വിശുദ്ധ മർക്കോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ പാത്രിയർക്കീസും" (Pope of Alexandria and Patriarch of the See of St. Mark) എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈയിടെ കാലം ചെയ്ത കോപ്റ്റിക് സഭാതലവൻ പോപ്പ് ഷെനൗഡാ III, വി. മർക്കോസ് മുതലുള്ള 117–ാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു. സമന്മാരായ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവന്മാരുടെ ഇടയിൽ കോപ്റ്റിക് പോപ്പിന് ഒന്നാം സ്ഥാനമാണുള്ളത്. വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പിൻഗാമിയായ പ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് രണ്ടാം സ്ഥാനവും. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സ്ഥാനക്രമമനുസരിച്ചാണിത്.

അർമേനിയൻ സഭയിൽ 'വിശുദ്ധ എച്ച്മിയാഡ്സിനിലെ മാതൃസിംഹാസനത്തിലെ' സുപ്രിം കാതോലിക്കായുടെ കീഴ്സ്ഥാനി മാത്രമായ ജറുസലേമിലെ അർമേനിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് "വിശുദ്ധ യാക്കോബിന്റെ ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിന്റെ പാത്രിയർക്കീസ്" (Patriarch of the Apostolic Throne of St. James) എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരനും ഊർശ്ലേമിലെ ഒന്നാമത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പായുമായ മാർ യാക്കോബിനെയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ശ്ലീഹന്മാരായ വി. ബർത്തലോമിയായുടെയും വി. തദ്ദായിയുടെയും

പിൻഗാമിയായ സുപ്രീം കാതോലിക്കായ്ക്ക് തന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായ ജറുസലേം പാത്രിയർക്കീസ് ഈ സ്ഥാനപ്പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ യാതൊരെതിർപ്പുമില്ല. ഒരേ സഭയിൽ തന്നെ ഒന്നിലധികം ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനമാകാം എന്നുള്ളതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണിത്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണ് ജറുസലേമിലെ അർമേനിയൻ മെത്രാൻ 'പാത്രിയർക്കീസ്' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു സ്വീകരിക്കുന്നത്.

"എത്യോപ്യയുടെ പാത്രിയർക്കീസും വി. തക്ലേഹൈമനോത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ എസ്ചെഗ്വേയും" (Patriarch of Ethiopia and Echegue of the See of St.Teklehaymanot) എന്നാണ് എത്യോപ്യൻ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്ഥാനനാമം. ഈയിടെ കാലം ചെയ്ത ആബുനാ പൗലോസ്, അഞ്ചാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസും 62-ാമത്തെ എസ്ചെഗ്വേയുമാണ്. 13-ാം ശതകത്തിലെ വി. തക്ലേഹൈമനോത്തിനെയാണ് ഒന്നാമത്തെ എസ്ചെഗ്വേയായി പരിഗണിക്കുന്നത്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് മലങ്കര സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന അർക്കദ്യാക്കോൻ (Archdeacon) പദവിക്കു സമാനമാണ് കോപ്റ്റിക് ബിഷപ്പിനു കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന എസ്ചേഗ്വേ പദവി.

മലങ്കര സഭാചരിത്രം മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന് അനുകൂലമായും ഇന്നത്തെ ക്രൈസ്തവലോകം ഏകസിംഹാസന വാദത്തിന് പ്രതികൂലമായും തെളിവുകൾ നിരത്തുമ്പോൾ മറിച്ചു വാദിക്കുന്നവർ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കുകയാണെന്ന് ഖേദപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

(1) സ്കറിയ സക്കറിയ, ഡോ., *ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ*, ഇടമറ്റം, 1994, പേജ് 10.

(2) Van Der Ploeg, O.P., J.P.M, *The Syriac Manuscripts of St. Thomas Christians*, Bangalore, 1983, p. 4.

(3) 1889-ൽ റോയൽ കോർട്ട് വിധിയിൽ അവസാനിച്ച നവീകരണക്കാരുമായുള്ള സെമിനാരിക്കേസിൽ 29 അക്കപ്രമാണം.

(4) ടി. കേസിൽ 39 അക്കപ്രമാണം.

(5) ഉമ്മൻ, പി.എ., *ചേപ്പാട്ട് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്*, ചേപ്പാട്, 1956, പേജ്. x-xi.

(6) 1889-ലെ സെമിനാരിക്കേസിൽ T. T. അക്കപ്രമാണം.

(7) ജോർജ് വർഗീസ് മദ്രാസ്, *മലങ്കര ഓർഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാ ചരിത്രം, ഭാഗം 2*, കോട്ടയം, 1993, പേജ് 351.

(8) ചാക്കോ, റ്റി.സി., *മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സഭാ ചരിത്ര സംഗ്രഹം*, തിരുവല്ല, 2000, പേജ് 210.

(9) വർഗീസ് കത്തനാർ നെടുന്തള്ളിൽ, *മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായും മലങ്കര സഭയും*, കൊച്ചി, 1975, പേജ് 70.

(10) അബ്രഹാം മല്പാൻ കോനാട്ട്, *മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം*, കടമറ്റം, പേജ് 16.

(11) ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്, *ഇന്ത്യയിലെ സുറിയാനി സഭാചരിത്രം* (മലയാള പരിഭാഷ: ജേക്കബ് വർഗീസ് മാന്നാക്കുഴിയിൽ, 2011), പേജ് 395.

(12) ഫിലിപ്പ് ഇ.എം., *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ*, ചിങ്ങവനം, 1977, പേജ് 229.

(വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴയോടൊപ്പം. മലങ്കരസഭ, ഫെബ്രുവരി, 2001)

❑